

چکیده مقالات

هفتمین همایش روابط فرهنگی ایران و ترکیه

زبان و ادبیات فارسی در تاریخ

هفتمین همایش روابط فرهنگی ایران و ترکیه زبان و ادبیات فارسی در تاریخ

رئیس همایش: دکتر بختیار شعبانی ورکی
دبیر علمی همایش: دکتر مریم معزی
دبیر اجرایی همایش: دکتر سید هادی زرقانی
مسئول دبیرخانه همایش: مرضیه احمدی

اعضاء کمیته علمی:

دکتر داوود اصفهانیان، دکتر محمد تقی امامی، دکتر مهدخت پور خالقی چترودی
دکتر رسول جعفریان، دکتر اسماعیل حسن زاده، دکتر حسن حضرتی، دکتر بشری دلریش
دکتر غلامحسین زرگری نژاد، دکتر عباس سرافرازی، دکتر نصرالله صالحی
دکتر محمد هادی عبدخدایی، دکتر مریم معزی، دکتر حسین میرجعفری
دکتر هادی و کیلی، دکتر وهاب ولی، دکتر توفیق هاشم پور سبحانی
دکتر محمد جعفر یاحقی

کمیته اجرایی: مرضیه احمدی، محبوبه مرادی، زهرا ارجمندی، علی رضایی مقدم
مرتضی رضوی نژاد، محسن حجازی، وحید یوسف پور، افشین اسماعیل پور
فاطمه رسولی، سمانه آئین دوست، زهره احمدی

ویراستار و صفحه آرا: ویدا ختان

مترجمان چکیده فارسی و ترکی مقالات

سازمان فرهنگ و ارتباطات اسلامی، دکتر نصرالله صالحی

تدوین و نظارت: دکتر مریم معزی

طرح جلد: محمدرضا بهادری

شمارگان: ۵۰۰ نسخه

تاریخ انتشار: اردیبهشت ماه ۹۰

X

انگیزه های مقلدان شاهنامه در آسیای صغیر

دکتر عباس سرافرازی (دانشیار تاریخ دانشگاه فردوسی مشهد)

بزرگترین منظومه حماسی و تاریخی ایران شاهنامه است که در شمار یکی از عظیم ترین آثار حماسی ملل عالم است، از آنجا که وجود داستانهای ساطیری و پهلوانی، رزمی و عامیانه و عارفانه بین ملت های دیگر وجود داشت ترجمه شاهنامه مورد توجه قرار گرفته است.

با اینکه اولین ترجمه شاهنامه را قوام الدین فتح بن علی ذین محمد البنداری به عربی انجام داد، اما دومین، سومین و چهارمین ترجمه جهانی که از شاهنامه صورت گرفته توسط ترکان عثمانی بوده است در سال ۸۴۵ هجری بک ترجمه به ترکی صورت گرفت که ابرج افشار در کتابشناسی فردوسی آن را معرفی کرده است در سال ۹۱۶ یک ترجمه توسط علی افندی و در سال ۱۰۳۰ نیز شخصی به نام مهدی از درباریان عثمان دوم شاهنامه را ترجمه کرد.

علاوه بر این مقلدان شاهنامه در آسیای صغیر بسیار بوده اند که در مدح سلاطین عثمانی و به دستور آنان به تقلید از شاهنامه پرداخته اند در سال ۹۳۳ هجری در باب فتوحات سلطان سلیمان و به تشویق وزیران وی دیوانی به سبک شاهنامه به نام غزای سلیمانی و در توصیف جنگهای سلطان مراد سوم نیز توسط مولانا بهشتی مشکوکی، شاهنامه بهشتی سروده شد، شاهنشاه نامه یا مرآت عثمانی را شاعری به نام صدرالدین سرود و یکی از شاعران بایزید دوم به نام ادیجک لی معروف به "اوزون فردوسی" "فردوسی روم" در سال ۹۱۴ به تقلید از شاهنامه دیوانی سرود، علاوه بر این دهها دیوان دیگر به تقلید از شاهنامه به مناسبت تصرف و فتح نقطه یا منطقه ای تألیف شده است، این پژوهش در صدد است تأثیر شاهنامه را در گسترش زبان و ادب فارسی در آناتولی مورد بررسی قرار دهد

کلیدواژه‌ها: ایران، عثمانی، شاهنامه فردوسی، سلاجقه روم.